

Uitspraak klacht 2025-01 (59637)

1. Korte omschrijving van de klacht, met aangeving van de periode waarop de klacht betrekking heeft en de setting en juridische status van cliënt.

De klacht richt zich op de beslissingen van 28 oktober 2025 en 29 oktober 2025 om aan klaagster verplichte zorg te verlenen respectievelijk in de vorm van separatie en in de vorm van beperking van haar bewegingsvrijheid door haar in de begeleidingskamer te laten verblijven.

2. Geef een korte samenvatting van klacht en uitspraak

Klacht

Klaagster is het niet eens met de separatie van 28 oktober 2025 en het verblijf in de begeleidingskamer op 29 oktober 2025. Daarnaast richt de klacht zich op het pas op 30 oktober 2025 ontvangen formulier waarop de verplichte zorg wordt opgesomd die aan klaagster werd opgelegd. Dit formulier had zij op de dag van de beslissing tot separeren, op 28 oktober 2025, uitgereikt moeten krijgen.

Uitspraak

Omdat verplichte zorg een ingrijpende inbreuk is op het zelfbeschikkingsrecht en de lichamelijke integriteit van een cliënt, dienen zowel procedurele als inhoudelijke waarborgen in acht te worden genomen alvorens te kunnen overgaan tot het verlenen van verplichte zorg.

Op grond van art. 8.9 Wvvgz dient het 8.9-formulier, m.b.t. de verplichte zorg, onverwijld te worden uitgereikt aan de cliënt. Dat is niet gebeurd. Klaagster heeft twee dagen ná de toepassing van de verplichte zorg het 8.9-formulier uitgereikt gekregen. Hierdoor is klaagster niet tijdig op de hoogte gebracht over haar rechtspositie.

Uit de stukken die de klachtencommissie heeft ontvangen en hetgeen ter zitting is besproken, komt de klachtencommissie niet tot de overtuiging dat separatie het laatste redmiddel was om ernstig nadeel aan de zijde van klaagster, haar omgeving of medewerkers van de instelling te voorkomen. De klachtencommissie is van oordeel dat de verplichte zorg van separatie niet noodzakelijk en proportioneel was.

De klachtencommissie kan de beperking van de bewegingsvrijheid van klaagster op 29 oktober niet los zien van de separatie op 28 oktober, ondanks dat de klachtencommissie de noodzaak om klaagster niet met ontslag te laten gaan begrijpt. De klacht van klaagster tegen de beslissing om klaagster op 29 oktober te beperken in haar bewegingsvrijheid is daarom niet noodzakelijk, proportioneel en/of doelmatig.

Nu de klachtencommissie de klachten van klaagster zowel formeel als materieel gegrond verklaart, kent zij een schadevergoeding toe aan klaagster ten laste van de instelling.

3. Uitspraken van de commissie:

-Is de klacht gegrond verklaard?

De klachtencommissie verklaart:

- de klacht van klaagster met betrekking tot de beslissing tot separatie van 28 oktober 2025 gegrond;
- de klacht met betrekking tot het beperken van de bewegingsvrijheid van klaagster van 29 oktober 2025 gegrond.

-Is het verzoek tot schadevergoeding toegekend?

De klachtencommissie houdt de beslissing ten aanzien van de schadevergoeding aan.

4. Evt. overige opmerkingen

Klaagster wordt in de gelegenheid gesteld om haar verzoek tot schadevergoeding te onderbouwen binnen twee weken na de datum van deze beslissing. De reactie van de instelling wordt verzocht twee weken na het ontvangen van deze onderbouwing. De klachtencommissie neemt een beslissing op basis van de aangeleverde onderbouwing en de reactie daarop.